

VI. ROČNÍK STUDENTSKÉ VĚDECKÉ A ODBORNÉ ČINNOSTI (SVOČ) NA PF UK (2012-2013)

AUTOR SOUTĚŽNÍ PRÁCE: Lukáš Gerle

NÁZEV SOUTĚŽNÍ PRÁCE: Význam mediace pro uzavření dohod z Camp Davidu

POSUDEK VYPRACOVALA: JUDr. PhDr. Veronika Bílková, Ph.D., E.MA

---

1. Hodnocení tématu z hlediska jeho aktuálnosti, praktické použitelnosti a teoretického významu

2/3

Zdůvodnění bodového hodnocení:

Blízkovýchodní mírový proces se za poslední desetiletí stal téměř nadčasovým tématem, které neztrácí aktuálnost. Je ale otázkou, nakolik bylo šťastné zaměřit se v práci primárně na historii tohoto procesu, včetně dohod z Camp Davidu. Mám pocit, že k tomuto aspektu již bylo napsané tolik, že jen těžko lze přijít s něčím novým. Práce je nicméně teoreticky zajímavá v tom ohledu, že se na Blízkovýchodní konflikt dívá očima jedné z forem mírového urovnávání sporů, a to mediace (zprostředkování). Přesněji by zajímavou být mohla, pokud by se touto optikou na konfliktu skutečně dívala, což se bohužel děje jen částečně (viz dále).

2. Hodnocení pojetí práce (systematika, logická stavba, použité metody, prameny)

4/5

Zdůvodnění bodového hodnocení:

Práce má logickou strukturu, je napsána poutavě a kompetentně a celkově se dobře čte. Autor nejprve stručně představuje institut mediace, následně se zabývá historií blízkovýchodního konfliktu a nakonec rozebírá jednání v Camp Davidu. Historický přehled autor doplňuje úvahou o možném budoucím vývoji konfliktu, resp. postoje Egypta k němu. Práce vychází z odpovídajícího množství pramenů. Již na první pohled ovšem zarazí, že mezi těmi prameny absentuje právní literatura. Autor vychází z pramenů historických a z pramenů mezinárodně-vztahových. Tím je do značné míry dán i celkový ráz práce.

3. Hodnocení formální stránky práce (jazyková úroveň, přehlednost, grafická úprava a technické zvládnutí textu)

4/4

Zdůvodnění bodového hodnocení:

Práce má velmi dobrou jazykovou úroveň, vyskytuje se v ní jen minimum gramatických či stylistických chyb a překlepů. Autor by si měl dát pozor na přepisy cizích jmen, které jsou nejednotné (např. Sadat, jindy Sadát, správný přepis by byl Sádát). Trochu nestandardní je využití vysvětlivek, nikoli poznámek pod čarou, a také neoddělení poznámek a bibliografie. Také mi není jasné, proč se v textu tu a tam objevují věty v kurzívě – zjevně nejde ani o citáty, ani o nějak zásadní sdělení (např. str. 16 a 18).

4. Hodnocení obsahové (věcné připomínky k textu, konfrontace s jinými možnými názory, celkové zvládnutí tématu, zhodnocení závěrů práce, do jaké míry mohou být předmětem diskuse při ústním kole)

Obecný komentář:

Práce je pěkným shrnutím vývoje blízkovýchodního konfliktu/mírového procesu. V tom je její síla, ale i slabost. O mnoho více než onen historický přehled událostí na Blízkém Východě a krátký rozbor jednání mezi Izraelem a Egyptem totiž nenabízí. Není tak příliš o mediaci, jak by název naznačoval. Ještě méně je o mezinárodním právu, jak by zase odpovídalo prostředí, kde je práce předkládána (katedra mezinárodního práva Právnické fakultě UK).

Mediace jako taková je představena na cca jedné stránce. Její definice navíc není převzata z právní literatury, ale ze sociologických zdrojů. Autor se přitom nezamýšlí nad tím, zda mediace v pojetí mezinárodního práva skutečně znamená totéž jako mediace „sociální“, nebo zda má určitá specifika. Chybí podrobnější rozbor institutu mediace, jeho srovnání s obdobnými instituty i úvaha o tom, jaké různé způsoby řešení sporů byly v průběhu mírového procesu mezi Izraelem a Egyptem využívány, popř. zda je vůbec možno jednotlivé formy v praxi odlišit. Práci také – což považují za její asi hlavní slabinu – chybí mezinárodně právní komponenta. Chápu, že je to dáno tématem, které je primárně politické; ostatně sama mediace patří mezi politické způsoby řešení sporů. Myslím nicméně, že v práci byl prostor přinejmenším pro rozbor zásady mírového řešení sporů a pro aplikaci této na vybraný případ.

Konkrétní připomínky:

Str. 3: Co má autor na mysli „zahraničními intervencemi“?

Str. 5: Práce směšuje instituty nestrannosti a nezainteresovanosti. Nestranný mediátor se nepřiklání na žádnou ze stran sporu, nezainteresovaný mediátor nemá ve sporu vlastní zájmy. Rozdíl je zjevný a pro úspěch mediace poměrně zásadní.

Str. 11: Není mi jasné, jak se mezinárodní společenství „v čele s USA, SSSR a Izraelem (sic)“ mohlo pokoušet řešit spor mezi Izraelem a sousedy. Může být někdo, kdo se stranou sporu, v čele procesu jeho řešení?

Str. 11: Autor zmiňuje „válečné uprchlíky“. O jaké osoby se jedná? Jde o právní kategorii?

Str. 12: Nerozumím pojmu „dohoda o odpoutání vojsk“. Od čeho a jak měla být tato vojska „odpoutána“?

Str. 17: Považuji za problematické mluvit o izraelské straně jako o „Jeruzalému“ (ve smyslu „Praha“ řekla). Znamená to implicitní akceptaci teze, podle níž hlavním městem Izraele není Tel Aviv, ale Jeruzalém. Práce se jinak snaží být nestranná (ve významu uvedeném výše), je škoda, že zde se od toho odchyluje.

Str. 19: Nejsem si jistá, zda lze Muslimské bratrstvo vinit z panarabského nacionalismu tak, jak je tento tradičně chápán na Blízkém Východě (a spojován s ideologií Gamála Násira či Saddáma Husajna).

5. Stručně celkové hodnocení práce a celkový počet bodů¹

14/20

Závěrečný komentář:

Práce je celkově silná, byť ne příliš originální, v popisu empirických reálií. Vývoj konfliktu na Blízkém Východě a mírový proces mezi Izraelem a Egyptem jsou zde popsány komplexně, kompetentně a poutavě. Práce se dobře čte, výklad je logický a koherentní. Problémem ovšem je, že je to převážně výklad historický, který nijak nereflktuje existující mezinárodně právní rámec a příliš se nevěnuje ani institutu mediace, byť ten by pro práci měl být klíčový. Z tohoto důvodu jsem nucena, vcelku s lítostí, ubrat body za obsahovou stránku. Autor by měl ovšem dostat šanci

¹ Celkový počet bodů je součtem bodů udělených v předchozích čtyřech kategoriích.

svůj přístup obhájit v ústní obhajobě, během níž by se mohl, vedle otázek položených výše, vyjádřit rovněž k následujícím dotazům:

1. Jaké jsou charakteristické rysy mediace? Čím se tato odlišuje od jiných forem mírového řešení sporů? Je nesporné, že prezident Carter působil během jednání v Camp David jako mediátor, nebo lze uvažovat o určitých alternativních kvalifikacích jeho role?
2. Na str. 8 zmiňuje autor koncept preemptivních útoků. O jaké útoky se jedná? Jaký je (je-li jaký) jejich právní základ?

V Praze dne 4. května 2013

.....podpis autora posudku.....